

Č. j.: 2R 38/01 – Hr

V Brně dne 27. listopadu 2001

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 3.9.2001 podaném společností MTH Praha a. s., se sídlem Kandertova 1a/1131, 180 00 Praha 8, zast. předsedou představenstva Ing. Petrem Wagenknechtem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15.8.2001 č. j. S 126/01-151/3341/01-Hm ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – společnosti Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zast. předsedou představenstva Ing. Milanem Houfkem, při zadávání veřejné zakázky „technické zhodnocení motorového vozidla (MUV) typu MUV 69 a MUV 72-M“ dne 23.2.2001 formou výzvy více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S 126/01-151/3341/01-Hm ze dne 15.8.2001

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zast. předsedou představenstva Ing. Milanem Houfkem (dále jen „zadavatel“), vyzval dne 23.2.2001 podle § 49 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. (dále jen „zákon před novelou“), pět zájemců o veřejnou zakázku k podání nabídky na veřejnou zakázku „technické zhodnocení motorového vozidla (MUV) typu MUV 69 a MUV 72-M“.

Z dokumentace vyplývá, že nabídky podali čtyři uchazeči. Dne 4.5.2001 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky. Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč společnost MTH Praha a. s., se sídlem Kandertova 1a/1131, 180 00 Praha 8, zast. předsedou představenstva Ing. Petrem Wagenknechtem (dále jen „uchazeč“) námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání nevyhověl, toto rozhodnutí doručil uchazeči dne 6.6.2001. Zároveň poučil zadavatel uchazeče o možnosti podat návrh na přezkoumání tohoto rozhodnutí (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč svého práva využil a dopisem ze dne 14.6.2001 návrh k ÚOHS podal. ÚOHS obdržel tento dopis dne 19.6.2001 a tímto dnem bylo také zahájeno správní řízení, ve kterém jako účastníky ÚOHS označil zadavatele, uchazeče, a dále uchazeče ČMKS – Jihlavská lokomotivní společnost s. r. o., se sídlem Pávovská 2a, 586 02 Jihlava, zast. jednatelem Ing. Bedřichem Buličkou, jehož nabídku zadavatel vybral jako nejvhodnější, a uchazeče ŽOS Nymburk, a. s., se sídlem Boleslavská 418, 288 80 Nymburk, zast. předsedou představenstva Ing. Jan Nebeský, jehož nabídka se umístila jako třetí v pořadí.

Ve svém návrhu uchazeč namítá rozpor rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky s ustanovením § 35 odst. 1 zákona před novelou a ustanovením § 38 zákona před novelou. Vyslovuje domněnku, že jeho nabídka je ve třech nejdůležitějších kritériích ze čtyř, které zadavatel stanovil ve výzvě, buď stejně výhodná, a nebo výhodnější než nabídka, která se v hodnocení zadavatele umístila na prvním místě. Proto uchazeč požaduje, aby ÚOHS napadené rozhodnutí zadavatele zrušil a uložil zadavateli provést nový výběr.

Dne 15.8.2001 vydal ÚOHS rozhodnutí č. j. S 126/01-151/3341/01-Hm, kterým návrh podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“), pro opožděnost zamítl.

V odůvodnění svého rozhodnutí ÚOHS uvádí, že podle § 57 odst. 2 zákona se návrh podává k ÚOHS do 10 dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Uchazeč rozhodnutí zadavatele obdržel dne 6.6.2001, desetidenní lhůta pro podání návrhu tedy skončila dne 16.6.2001 a ÚOHS byl návrh uchazeče doručen až 19.6.2001. Protože tím návrh neodpovídal podmínkám stanoveným v § 57 odst. 2 zákona, musel jej ÚOHS zamítnout.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 3.9.2001 rozklad, ve kterém uvádí:

S rozhodnutím nelze souhlasit, protože návrh byl podán podle „procesního předpisu upravujícího správní řízení“ (zde se uchazeč odvolává na ustanovení § 61 zákona), ale ÚOHS jej posoudil podle speciálního a hmotněprávního předpisu, tedy zákona. Ve svém názoru se

uchazeč odvolává na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 7/96, zejména na str. 12 tohoto rozsudku a dovozuje z něj, že ÚOHS se měl při posuzování lhůty řídit procesním ustanovením hmotněprávního předpisu (myšlen zákon, pozn. ÚOHS). Z výše uvedeného uchazeč vyvozuje, že návrh byl podán se všemi náležitostmi, když byl ÚOHS poštovním úřadem řádně doručen. Uchazeč dále konstatuje, že v rozhodnutí není uvedeno žádné ustanovení právního předpisu, jehož porušení se dopustil a tedy tento výrok považuje za nepřezkoumatelný. Na závěr rozkladu poukazuje na skutkovou stránku případu a konstatuje, že není zřejmé, zda způsob zadání hodnotících kritérií odpovídal ustanovení § 5 odst. 3 zákona před novelou, neboť bod 9.2 podmínek připouští zadavatel posouzení nabídek ještě z dalšího hlediska zadavatele, které ovšem zadavatel v podmínkách výzvy neuvádí. Uchazeč navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č. j. S 126/01-151/3341/01-Hm ze dne 15.8.2001 návrh uchazeče zamítl pro opožděnost, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji.

K argumentaci uchazeče v rozkladu uvádím následující.

Nelze přijmout argumentaci uchazeče, kterou se snaží dovést, že lhůta pro podání návrhu k ÚOHS je lhůtou procesní. Ustanovení § 57 odst. 2 zákona říká, že „návrh se podává ve dvojím vyhotovení do 10 kalendářních dnů“, jedná se tedy o lhůtu hmotněprávní. Proto nestačí návrh v desetidenní lhůtě předat k poštovní přepravě, ale musí být v této lhůtě doručen ÚOHS. Subsidiární použití správního řádu při počítání této lhůty nelze připustit nejen proto, že úprava obsažená v zákoně je úpravou komplexní, ale také proto, že správní řád se podle ustanovení § 1 odst. 1 správního řádu vztahuje pouze na správní řízení. V případě podávání návrhu je správní řízení zahájeno až dnem doručení návrhu ÚOHS, kdežto předmětná lhůta běží před tímto datem a tedy mimo správní řízení. Stejný právní názor ostatně zastává i Vrchní soud v Olomouci, jak vyplývá z jeho rozsudků (např. č. j. 2A 11/99, 2A 14/99, 2A 6/2000). Proto považuji argumentaci uchazeče v tomto bodě za bezpředmětnou.

Rovněž tak nelze souhlasit s výrokem uchazeče, že v rozhodnutí není zmíněno ustanovení zákona, jehož porušení se dopustil. Ve výroku rozhodnutí je výslovně uvedeno, že ÚOHS rozhodl podle § 57 odst. 2 zákona, neboť návrh nebyl uchazečem podán ve lhůtě, kterou toto ustanovení zákona obsahuje. Tvrzení uchazeče tedy považuji v tomto bodě opět za bezpředmětné.

K námitkám uchazeče proti věcné správnosti zadávání veřejné zakázky, zejména pak proti hodnocení nabídek podle kritérií uvedených ve výzvě dále uvádím, že tyto výhrady plynou z nesprávného pochopení logické větné konstrukce formulace, obsažené pod bodem 9.2. výzvy. Zadavatel zde uvádí, že „Vítězná nabídka bude splňovat kritéria v jejich, z hlediska zadavatele, nejlepší možné kombinaci“. Touto mírně neobratnou formulací se říká, že nabídky mají splňovat kritéria v jejich nejlepší možné kombinaci, přičemž to, zda se o nejlepší kombinaci jedná nebo ne, bude zadavatel hodnotit ze svého pohledu, podle kritérií deklarovaných v zadání veřejné zakázky. Nelze se proto domnívat, že zadavatel zde vyjadřuje svůj úmysl hodnotit nabídky podle „dalších hledisek, které v podmínkách výzvy neuvádí“, ale

pouze říká, že vybere nabídku, která bude pro plnění zadávané veřejné zakázky nejvhodnější a posouzení této vhodnosti si vyhrazuje sám. Proto i v tomto bodě považuji argumentaci uchazeče za bezpředmětnou.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zast. Ing. Milanem Houfkem
2. ČMKS – Jihlavská lokomotivní společnost s. r. o., se sídlem Pávovská 2a, 586 02 Jihlava. Zast. Ing. Bedřichem Buličkou
3. MTH Praha a. s., se sídlem Kandertova 1a/1131, 180 00 Praha 8, zast. Ing. Petrem Wagenknechtem
4. ŽOS Nymburk, a. s., se sídlem Boleslavská 418, 288 80 Nymburk, zast. Ing. Janem Nebeským
5. spis